

NEPROMENLJIVE VRSTE REČI

Prilozi su nepromenljive reči koje određuju pojedine reči, najčešće glagole, ili celu rečenicu. Prilozi mogu označavati **mesto**, **vreme**, **način**, **količinu**.

mesto	Odakle dolazite? Sedi ovde .
vreme	Sutra ćemo ići na ekskurziju. Zimi idemo na Kopaonik.
način	Marko brzo govori. Jovana je to podnela mirno .
količina	Imamo mного jabuka. Dragan malo uči.

Prilozi koji su nastali od opisnih prideva, inače brojni, takođe se mogu porediti, pri čemu i u komparaciji zadržavaju oblike prideva srednjeg roda.

Ana **brzo** trči. Sofija trči **brže**. Sonja trči **najbrže**.

SUPLETIVNA KOMPARACIJA

dobro	bolje	najbolje
zlo	gore	najgore
mного	više	najviše
malo	manje	najmanje

Predlozi stoje ispred imenica ili zamenica i izražavaju različite vrste odnosa prema upravnoj reči. Mogu iskazati **mesto**, **vreme**, **uzrok**, **način** itd.

mesto	Stojimo ispred kuće. Knjiga je na polici.
vreme	Dođi za Novu godinu kod nas. U subotu idemo na more.
uzrok	Pogrešila sam zbog tebe. Uradila je to iz pakosti.
način	Deca su govorila kroz plač.

Za svaki predlog potrebno je znati s kojim se padežom kombinuje odnosno u kom padežu mora biti imenska reč koja uz njega stoji. Neki predlozi kombinuju se s jednim, a neki s dva ili tri padeža, pri čemu se njima izražavaju različita značenja. Među padežima nominativ je jedini koji nikada ne dolazi posle predloga, dok se lokativ, s druge strane, uvek kombinuje s nekim predlogom.

PADEŽ	PREDLOZI
genitiv	bez, do, ispred, iz, između, iznad, od, oko, pored, protiv, sa, u, za , zbog
dativ	ka, prema, uprkos
akuzativ	kroz, među, na, nad, o, po, pod , pred, u, za
instrumental	nad, pod, pred, sa, za
lokativ	na, o, po, u

akuzativ
Ući ćemo **u** dvorište.
instrumental
Stojimo **pred** kućom.

lokativ
Sedimo **u** dvorištu.
akuzativ
Staćemo **pred** kuću.

Veznici povezuju rečenice i rečenične delove. Mogu biti prosti: **i, ali, te, ili, nego, da** itd., i složeni, tj. sastavljeni od različitih vrsta reči: **kao što, kao da, zbog toga što** itd.

Na pijaci smo kupili jabuke **i** kruške.
Doći će gosti, **ali** neće ostati dugo.
Već sam ti rekao **da** ću ići na izlet.

Rečce imaju različitu upotrebu. One služe za:

- a) isticanje suprotnosti: **međutim**,
- b) posebno isticanje: **baš, bar**,
- c) za isticanje ličnog stava: **možda**,
- č) za pokazivanje: **evo, eto, eno**,
- ć) za pitanje: **zar, da li**,
- d) za potvrđivanje i odricanje: **da, ne**.

Uzvici ne ulaze u sintaksičke veze s drugim rečima. Njima se iskazuju osećanja i raspoloženja odnosno njima se trenutno odgovara na utiske spoljnog sveta.: **ah, oh, jao, joj, uh, ha-ha** itd. Takođe, služe i za dozivanje, skretanje pažnje ili podsticanje: **alo, pst, de**, a mogu podražavati zvukove iz prirode i okruženja: **bum, fiju, tras**.